Dosarul nr.4r-1169/2024 Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
4-23124820-02-4r-18032024 Judecător: Tudor Stambol

D E C I Z I E
în numele Legii

11 septembrie 2024 mun. Chișinău
Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău
Având în componența sa:
Președintele completului, judecător Robu Oxana
Judecători Budeci Vitalie și Schibin Vladislav

examinând în ordine de recurs, fără participarea părților, *recursul declarat de către agentul constatator Topal Tudor din cadrul INSP* împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 13.02.2024 în cauza contravențională în privința lui Țaran Dumitru pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 228 alin.(7) Cod contravențional,

Procedura de notificare legal executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

Prin decizia agentului constatator al DP „Centru" a INSP, Tudor Topal din 16.08.2023, consemnată în procesul-verbal cu privire la contravenție MAI05 nr.958023 din 16.08.2023, Ţaran Dumitru a fost atras la răspundere contravenţională şi sancţionat conform art. 228 alin. (7) Cod Contravenţional cu amendă în mărime de 12 unităţi convenţionale şi 3 puncte de penalizare pentru faptul că, la data de 16.08.2023 ora 10:10 min., aflându-se în mun. Chişinău, str. Burebista 24, conducând automobilul de model „Audi Q7" cu n/î *****, a ignorat prevederile pct. 122 alin. (6) din RCR, având parbrizul sau suprafeţele de geam ale portierelor din faţă umbrite ori pe acestea sânt amplasate diferite obiecte, care diminuează câmpul vizual al conducătorului.

La data de 21.08.2023 Ţaran Dumitru a depus contestaţie împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI05 958023 din 16.08.2023 şi deciziei agentului constatator prin care i-a fost aplicată sancţiunea amenzii în mărime de 12

unităţi convenţionale şi 3 puncte de penalizare pentru comiterea contravenţiei prevăzute de art. 228 alin. (7) Cod contravenţional, solicitând anularea acestora şi încetarea procesului contravenţional.

În motivarea contestaţiei a indicat că, la 16.08.2023 circulând cu autoturismul personal de model „Audi Q7” a fost stopat de o maşină a Inspectoratului Naţional de Securitate Publică al IGP al MAI, în componenţa agentului de patrulare Topal Tudor. Inspectorul de poliţie i-a solicitat actele automobilului spre control indicând faptul că este un control de rutină. Ulterior nefiind depistate careva neconformităţi i-a declarat că o să îi întocmească totuşi un proces verbal cu privire la contravenţie şi o să îi aplice o amendă minimă de 600 lei. Această decizie a fost determinată de faptul că la momentul înmânării actelor şi efectuând un control vizual din interiorul maşinii i s-a părut că are un câmp vizual redus. La întrebările despre ce câmp vizual redus este vorba şi cum a putut stabili acest fapt, în situaţia în care nici nu s-a urcat în automobil, acesta i-a indicat că pune prea multe întrebări, iar indicaţiile şi acţiunile lui sunt obligatorii.

Aceste circumstanţe au determinat adresarea în instanţă cu prezenta contestaţie. Precizează că încălcările aduse de agentul constatator la momentul constatării faptei nu comportă un caracter formal, dar comportă consecinţe grave. Aceasta deoarece, instanţa de judecată la moment nu poate verifica legalitatea acuzaţiei aduse de agentul constatator, în situaţia în care, nu este clar obiectul acuzaţiei aduse. În continuare, reieşind din situaţia confuză creată de agentul constatator urmează să opereze cu prezumţii şi presupuneri legate de fapta contravenţională imputată. Mai exact, în situaţia în care, agentul constatator insistă faptul că geamurile sau parbrizul automobilului erau umbrite, urmează să fie constatat gradul de transparenţă al acestora prin intermediul unui dispozitiv special. Atrage atenţia instanţei de judecată că, agentul constatator nu a utilizat careva mijloace tehnice la constatarea unei presupuse fapte contravenţionale manifestate prin exploatarea unui automobil cu geamurile din faţă sau parbrizul umbrit. Acesta fapt rezultă din rubrica 10 al procesului verbal cu privire la contravenţie, unde nu sunt indicate careva mijloace tehnice omologate, precum aparatul foto-optic, de determinare a coeficientului transmiterii luminii prin sticlele mijloacelor de transport. Astfel, că agentul constatator Topal Tudor cu ochiul liber a constatat un careva coeficient de umbrire a geamurilor sau a parbrizului, ceea ce este inadmisibil. În situaţia în care agentul constatator insistă faptul că, în automobil erau amplasate careva obiecte care diminuează câmpul vizual al conducătorului auto, acesta urma să indice expres în actul de învinuire (procesul-verbal) datorită căror obiecte era redusă vizibilitatea şi modalitatea lor de amplasare în automobil. În acest sens urmau a fi conservate şi probe, pentru dovedirea circumstanţelor care le pretinde agentul constatator, în calitate de organ de acuzare. Astfel de probe nu există şi nici nu pot să existe din motiv că în automobil nu există obiecte care să îi îngreuneze vizibilitatea. Inspectorul a refuzat să îi ofere careva detalii în acest sens invocând faptul că bugetul familiei este acelaşi până la urmă,

indiferent cui îi va fi aplicată sancţiunea. Nu a formulat careva obiecţii pe actul de sancţionare din motiv că nu posed limba română, însă le înaintează acuma în faţa instanţei de judecată, textul fiind redactat de către o altă persoană din cuvintele sale şi sub semnătura sa.

Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 13.02.2024, s-a admis contestaţia depusă de *Ţaran Dumitru* și s-a *î*ncetat procesul contravenţional privind acuzarea lui *Ţaran Dumitru* de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 228 alin. (7) Cod contravenţional, din motivul lipsei faptului contravenţiei.

La 11.03.2024 hotărîrea nominalizată a fost atacată cu recurs de către *agentul constatator Topal Tudor din cadrul INSP* prin care solicită admiterea recursului, casarea Hotărîrii Judecătoriei Chișinău. sediul Buiucani din 13.02.2024, cu dispunerea rejudecării în primă instanţă.

În susținerea recursului s-a invocat, că agentul constatator a respectat normele procesuale şi materiale expuse însă din insuficienţă de timp şi alte motive întemeiate nu a fost posibilă anexarea probelor video la momentul expedierii contestaţiei în judecată, motiv pentru care anexez probele la recurs.

Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziţiei generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravenţional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, examinarea cauzei în prima instanța s-a petrecut în lipsa agentului constatator, care nu a fost prezent nici la pronunțarea dispozitivului hotărîrii judecătorești.

Lipsește la dosar un aviz poștal sau extras de expediere electronică, fie alt înscris care să demonstreze data înmînării către agentul constatator sau instituția în care activează a copiei hotărîrii judecătorești din 13.02.2024.

Respectiv, fiind interpretate dubiile de înmînare a actului procedural în favoarea recurentului, Colegiul apreciază recursul depus la data de 11.03.2024 a fi în termenul prevăzut de art. 462 Cod contravențional.

Analizând și apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei penale și prevederile legale pertinente, Colegiul penal conchide că, recursul declarat este fondat şi pasibil de a fi admis, cu casarea hotărârii instanței de fond și remiterea cauzei la rejudecare, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.473 alin. (1) pct.2) lit. c) din Codul contravenţional, *după examinarea recursului, instanța de recurs admite recursul, casând hotărârea atacată,*

parţial sau integral, şi dispune rejudecarea cauzei în primă instanţă dacă este necesară administrarea de probe suplimentare.

Colegiul penal reiterează că, instanța de recurs dispune rejudecarea cauzei în primă instanță dacă este necesară administrarea de probe suplimentare, dacă a constatat încălcări ale normelor de procedură privind formarea completului instanței de judecată, privind citarea obligatorie a părților, privind respectarea dreptului la apărare și a dreptului la interpret, precum și dacă a constatat încălcări ale prevederilor art.33-35 din Codul de procedură penală aplicate corespunzător.

De asemenea, instanța de recurs reiterează, că în conformitate cu prevederilor art.458 din Codul contravențional, la examinarea cauzei contravenționale în fond, instanța de judecată urma să soluționeze următoarele chestiuni: caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei, în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante, necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale, alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei, iar instanța de recurs urmează în acest context să verifice dacă instanța de fond a respectat aceste condiții ce duc la legalitatea și temeinicia hotărârii emise.

În temeiul prevederilor art.462 alin. (1) din Codul contravențional, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Cu titlu de principiu, instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 și *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Instanța de recurs reține că prin decizia agentului constatator al DP „Centru” a INSP - Tudor Topal din 16.08.2023, Ţaran Dumitru a fost tras la răspundere contravenţională şi sancţionat conform art. 228 alin. (7) Cod Contravenţional cu amendă în mărime de 12 unităţi convenţionale şi 3 puncte de penalizare pentru faptul că, la data de 16.08.2023 ora 10:10 min., în mun. Chişinău, str. Burebista 24, conducând automobilul de model „Audi Q7” cu n/î *****, a ignorat prevederile pct. 122 alin. (6) din RCR, având parbrizul sau suprafeţele de geam ale portierelor din faţă umbrite ori pe acestea sânt amplasate diferite obiecte, care diminuează câmpul vizual al conducătorului.

La data de 21.08.2023, Ţaran Dumitru a depus contestaţie împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI05 958023 din 16.08.2023 şi deciziei agentului constatator prin care i-a fost aplicată sancţiunea amenzii în mărime de 12

unităţi convenţionale şi 3 puncte de penalizare pentru comiterea contravenţiei prevăzute de art. 228 alin. (7) Cod contravenţional, solicitând anularea acestora şi încetarea procesului contravenţional.

Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 13.02.2024, s-a admis contestaţia depusă de *Ţaran Dumitru* și s-a *î*ncetat procesul contravenţional privind acuzarea lui *Ţaran Dumitru* de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 228 alin. (7) Cod contravenţional, din motivul lipsei faptului contravenţiei.

Drept motivare a soluției, prima instanță a constatat lipsa probelor care demonstrează vinovăția lui Țaran Dumitru în fapta de care a fost învinuit.

Potrivit prevederilor art.458 alin.(1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În acest sens, Colegiul Penal reţine că de către recurent odată cu depunerea cererii de recurs a anexat probe suplimentare și anume suport digital de tip CD cu o probă video, probă ce urmează a fi examinată de către instanță pentru clarificarea circumstanțelor importante în examinarea cauzei.

Deși, responsabilitatea pentru neprezentarea probei la momentul oportun – a examinării cauzei, revine agentului constatator Topal Tudor, care nu a manifestat diligența necesară la judecarea cauzei în prima instanță cu toate că la 07.12.2023 a expediat cerere de examinare în lipsă, totuși, fiind administrată o nouă probă la dosar, care nu poate fi apreciată primar de către instanța de recurs, pentru judecarea legală a cauzei, se impune necesitatea casării hotărîrii primei instanțe și remiterea cauzei la rejudecare în alt complet.

În această ordine de idei, instanța de recurs subliniază că, în temeiul prevederilor procedurale de examinarea a cauzei, inclusiv în ordine contravențională, la o nouă rejudecare, instanța de fond urmează să țină cont de precizările instanței de recurs, or, pentru instanţa de rejudecare, indicaţiile instanţei de recurs sunt obligatorii în măsura în care situaţia de fapt rămâne cea care a existat la soluţionarea recursului.

Conform art. 20 a Constituției Republicii Moldova, *orice persoană are dreptul la satisfacție efectiva din partea instanțelor judecătorești atunci când drepturile, libertăţile şi interesele acesteia au fost violate.*

CEDO, în speța *Luka contra României* a evidențiat că art. 6 implică faptul că deciziile instanțelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părţile au fost ascultate şi să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiției. Altfel spus, art. 6 îi atribuie „instanţei” obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor şi probelor părților, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora şi fără a fi înțeleasă

ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk împotriva Ţărilor de Jos, citată anterior, p. 19-20, pct. 59 şi 61*). Curtea evidențiază că trebuie să se ţină seama de relevanța şi incidența argumentului sau motivului cu privire la care instanța nu s-a pronunțat la încheierea cauzei (*Jahnke şi Lenoble împotriva Franţei (dec.), nr. 40490/98, CEDO 2001-IX; şi Dima împotriva României, 16 noiembrie 2006*).

Colegiul penal consideră că, argumentele invocate de participanții la proces sunt importante pentru rezultatul procesului şi necesită un răspuns concret în hotărâre. Pe când abținerea instanței ierarhic inferioare de furnizarea unui răspuns explicit la un şir de argumente invocate, constituie o încălcare a art. 6 alin. (1) CEDO, deoarece participanților nu le-a fost acordată posibilitatea de a şti dacă aceste argumente au fost neglijate sau respinse, şi în ultimul caz, cauzele acestei respingeri.

Procedând în asemenea mod, instanța de fond n-a acordat deplină eficiență prevederilor legale astfel, la judecarea cauzei, se constată erori judiciare. Aceste erori judiciare se exprimă prin modul de cercetare şi apreciere a probelor prezentate de părţi, de gradul de percepție şi analiză a materialului cauzei raportat la conținutul normativ pe care se bazează cererea, astfel nemotivarea hotărârii, prin prisma practicii CEDO se echivalează cu neexaminarea fondului cauzei.

Elucidarea tuturor împrejurărilor menționate are o mare importanță la examinarea corectă a cauzei, ceea ce instanța care a examinat fondul nu a efectuat, prin ce au fost încălcate normele dreptului procedural şi dreptul la un proces echitabil, care neapărat servește drept temei pentru anularea încheierii atacate şi remiterea cauzei la o nouă reexaminare, în aceeași instanță, în alt complet de judecată. Astfel, reieșind din faptul că erorile admise de către instanța de fond nu pot fi reparate de către instanța de recurs, Colegiul penal va remite cauza dată la o nouă reexaminare în instanța de fond.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct.2) lit.c) Cod Contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, -

D E C I D E:

Se admite *recursul declarat de către agentul constatator Topal Tudor din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică.*

Se casează integral hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 13 februarie 2024, prin care a fost încetat procesul contravențional privind acuzarea lui Țaran Dumitru în comiterea contravenției prevăzute de art. 228 alin.(7) Cod contravențional, cu trimiterea cauzei la rejudecare, în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecător Robu Oxana

Judecător	Budeci Vitalie
Judecător	Schibin Vladislav